

Μνημόσυνο της Ευεργέτιδος του Ναού του πολιούχου της Βεροίας, μακαριστής Ευδοξίας Μαλακούση

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Την Κυριακή 22 Μαρτίου, (Δ΄των Νηστειών), ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Οσίου Αντωνίου του Νέου, Πολιούχου Βεροίας.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας τελέστηκε το καθιερωμένο μνημόσυνο της μακαριστής μεγάλης ευεργέτιδος του Ιερού Ναού Ευδοξίας Μαλακούση, η οποία υπήρξε καθοριστική μορφή για την ανοικοδόμηση του Ιερού Ναού μετά την καταστροφική πυρκαγιά του 1898. Η μακαριστή Ευδοξία Μαλακούση ανέλαβε τη δαπάνη για την ανέγερση του σημερινού ναού, ο οποίος εγκαινιάστηκε τον Σεπτέμβριο του 1904 από τον τότε Μητροπολίτη Βεροίας και Ναούσης,

Κωνστάντιο Ισαακίδη.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Ίσχυράν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καί βεβαίαν».

Πολλοί παρομοιάζουν τή ζωή τοῦ ἀνθρώπου μέ μία πορεία καί ἄλλοι μέ ἕνα πέλαγος, τό ὁποῖο καλεῖται ὁ ἄνθρωπος νά διαπλεύσει. Οἱ παρομοιώσεις αὐτές δέν διαφέρουν ἀπό ἐκεῖνες πού χρησιμοποιεῖ ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία γιά τήν περίοδο τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, τήν ὁποία διερχόμεθα καί κατά τήν ὁποία νηστεύουμε, ἀγωνιζόμεθα, προσευχόμεθα, μετανοοῦμε γιά τίς ἁμαρτίες καί τίς ἀδυναμίες μας καί προσπαθοῦμε νά καθάρουμε τόν ἑαυτό μας, προκειμένου νά ἑορτάσουμε πνευματικά τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας, ἀλλά καί νά προσεγγίσουμε τόν Θεό, ὥστε νά ἀξιωθοῦμε τῆς σωτηρίας.

Ἐπάρχουν ὅμως καί ἄνθρωποι γύρω μας, οἱ ὁποῖοι σκέπτονται κάποιες φορές: «Ποιός μοῦ ἐγγυᾶται ὅτι, ἐάν θά νηστεύσω, ἐάν θά ἀσκηθῶ στήν ἐγκράτεια, στήν πραότητα, στήν ὑπομονή καί στίς ἄλλες ἀρετές, ἐάν μετανοήσω γιά τίς πράξεις καί τίς σκέψεις μου, ἐάν ζητήσω συγχώρηση ἀπό τόν Θεό γιά τά σφάλματά μου, θά ἑορτάσω καλύτερα τό Πάσχα; Ἄρα, γιατί νά τά κάνω;».

Καί ὑπάρχουν καί ἄνθρωποι, ἴσως καί ἀνάμεσά μας, στόν νοῦ τῶν ὁποίων μπορεῖ ὁ πονηρός νά βάζει τόν λογισμό: «Ἀξίζει νά ὑποβάλλεσαι σέ κόπους, θυσίες καί στερήσεις γιά νά ζήσεις σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί νά κερδίσεις τήν αἰώνια ζωή; Εἶσαι βέβαιος ὅτι ὑπάρχει ὁ Θεός καί θά σοῦ τήν δώσει;»

Σέ αὐτές τίς σκέψεις καί σ' αὐτούς τούς λογισμούς πού προσπαθοῦν νά μᾶς ἀπομακρύνουν ἀπό τόν Θεό καί τήν Ἐκκλησία, πού ἐπιδιώκουν νά μᾶς πείσουν νά ἐγκαταλείψουμε τήν προσπάθεια καί τόν ἀγῶνα νά ζήσουμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή, ἀπαντᾶ μέ τό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος, ὁ ἰδρυτής τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας.

Καί ἡ ἀπάντησή του ἐδράζεται στήν ὑπόσχεση τοῦ Θεοῦ πρός τόν πατριάρχη Ἀβραάμ, ὅταν τοῦ ζήτησε ὁ Θεός νά ἐγκαταλείψει τή γῆ του καί νά πορευθεῖ στή γῆ τήν ὁποία θά τοῦ ὑποδείκνυε Ἐκεῖνος.

Ἡ ἐκπλήρωση αὐτῆς τῆς ὑποσχέσεως μᾶς δίδει, λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, τή βεβαιότητα καί τήν ἐλπίδα ὅτι θά ἰσχύσει καί γιά ἐμᾶς τό ἴδιο. Ὁ Θεός δηλαδή θά ἐκπληρώσει καί πρός ἐμᾶς τίς ὑποσχέσεις του, παρέχοντάς μας τήν ἄφεση, ὅταν μετανοοῦμε· παρέχοντάς μας τή χάρη καί τήν εὐλογία του, ὅταν τοῦ τήν ζητοῦμε καί βαδίζουμε σύμφωνα μέ τό θέλημά του· παρέχοντάς μας τή δύναμή του, ὅταν

τόν επικαλούμεθα· παρέχοντάς μας τή σωτηρία καί τήν αἰώνιο ζωή, ὅταν τόν ἀκολουθοῦμε καί ἀγωνιζόμεθα νά ζήσουμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή.

Ὁ Θεός δέν ἀθετεῖ τίς ὑποσχέσεις του, μᾶς βεβαιώνει ὁ μέγας ἀπόστολος, καί μποροῦμε νά βασίζουμε τή ζωή μας στήν ἐλπίδα ὅτι θά τίς πραγματοποιήσει καί γιά ἐμᾶς.

Μποροῦμε νά ἔχουμε αὐτή τήν ἐλπίδα, τῆς ἐκπληρώσεως δηλαδή τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, «ὡς ἄγκυραν ἀσφαλῆ τε καί βεβαίαν», ὥστε νά διαπλεύσουμε χωρίς ἀμφιβολίες καί χωρίς ἀγωνίες τό πέλαγος ὄχι μόνο τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἀλλά καί τῆς ζωῆς μας, ἔχοντας τή βεβαιότητα ὅτι ὀτιδήποτε καί ἐάν μᾶς συμβεῖ στήν πορεία μας, δέν θά βυθισθοῦμε ἀλλά θά φθάσουμε στόν τελικό μας προορισμό, γιά νά ζήσουμε καί ἐμεῖς τήν ἐκπλήρωση τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Κυρίου μας.

Εἶναι πολύ σημαντικό νά ἔχουμε τήν ἐλπίδα μας στόν Θεό καί νά ἔχουμε τή βεβαιότητα ὅτι ὁ Θεός δέν ὑπόσχεται, γιατί θέλει νά κερδίσει κάτι ἀπό ἐμᾶς, ἀλλά γιατί θέλει νά μᾶς προσφέρει τά ἀγαθά του.

Πόσοι ἄνθρωποι γύρω μας ταλαιπωροῦνται, βασανίζονται καί ἀγωνιοῦν, γιατί παλεύουν μέσα στό πέλαγος τῆς ζωῆς, μέσα στίς τρικυμίες της, μόνοι, χωρίς ἐλπίδα καί χωρίς ἄγκυρα. Καί ὅταν κάποτε νομίζουν ὅτι βρῆκαν κάποια ἐλπίδα σέ ἕναν ἄνθρωπο, σέ μία ἰδεολογία ἢ σέ ὑλικά ἀγαθά, δέν ἀργοῦν νά ἀπογοητευθοῦν.

Ὅσοι ὅμως πιστεύουμε πραγματικά στόν Θεό, ἔχουμε σέ ποιόν νά ἐναποθέσουμε τήν ἐλπίδα μας γιά τό παρόν καί τό μέλλον, καί δέν ἀνησυχοῦμε, ὅπως δέν ἀνησυχοῦσαν καί οἱ ἅγιοι, καί ὁ ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος, τόν ὁποῖο τιμοῦμε σήμερα, Δ΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν, ὁ ὁποῖος ἀσκήτευσε ἐπί πολλά χρόνια σέ ἐξαιρετικά δύσκολες συνθῆκες στό ὄρος Σινᾶ, ἀγωνιζόμενος γιά νά ἀνέλθει τήν οὐρανοδρόμο κλίμακα τῶν ἀρετῶν, τήν ὁποία μᾶς περιέγραψε στό ἔργο του «Κλίμαξ», καί νά συναντήσῃ τόν Κύριό μας, γιά τόν ὁποῖο ὑπέμεινε τόσους κόπους καί τόσες θυσίες.

Τήν ἐλπίδα της στόν Θεό εἶχε καί ἡ μακαριστή εὐεργέτις τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ πολιούχου μας ὁσίου Ἀντωνίου τοῦ Βεροιέως, ἡ ἀείμνηστη Εὐδοξία Μαλακούση.

Τελώντας σήμερα τό μνημόσυνό της, εὐχόμεθα γιά τήν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς της κοντά στόν Θεό, στόν ὁποῖο ἐμπιστεύθηκε τή ζωή της, διά πρεσβειῶν καί τοῦ πολιούχου μας ὁσίου Ἀντωνίου, στόν ναό τοῦ ὁποίου προσέφερε τήν περιουσία της.

